

Szabályozástechnika 40.

Állapotirányítás, állapotirányítás megfigyelővel, optimális (LQR) irányítás – 10.

Dr. Szilágyi Béla – Dr. Juhász Ferencné

Az optimális (LQR) irányítás során a folyamat $u(t)$ irányító jelét olyan módon kell tervezni, amelynek során egyrészt az $u(t)$ gerjesztett $x(t)$ állapotváltozó kielégíti az állapotegyenletet, másrészt minimalizál egy $J(x,u)$ költségfüggvényt. Az $u(t)$ tervezése – hasonlóan az előírt póluselozásra vonatkozó tervezés eredményéhez – az $x(t)$ állapotváltozóról történő állapotvisszacsatolás létesítését eredményezi, és ekkor a visszacsatolás átviteli tényezőjének alkalmazásával kialakított struktúra a $J(x,u)$ költségfüggvény minimalizálását realizálja.

Fizikailag az $u^T(t)Ru(t)$ integrálja energiajellegű mennyiség, ezért a $J(x,u)$ költségfüggvényt úgy értelmezhetjük, hogy az állapotegyenletet is kielégítő $x(t)$ állapotvektor úgy tartson az $x(0) \neq 0$ állapotából $x(t) \rightarrow x(\infty) = 0$ egyensúlyi állapotához, hogy közben az energiafogyasztást a minimális szinten tartjuk. Ennek végrehajtása – itt nem részletezett, viszonylag bonyolult elméleti analízis eredményeként – olyan módon lehetséges, ha a folyamat $u(t)$ bemenőjelét az $x(t)$ állapotváltozóktól függően

$$u_{opt}(t) = -F_{LQ}x(t)$$

szerint állítjuk elő, vagyis lényegét tekintve – hasonlóan az előírt sajátértékre történő tervezésnél alkalmazott eljáráshoz – most is a folyamat $x(t)$ állapotvektoráról a folyamat bemenetére egy állapotvisszacsatolást létesítünk (1. ábra).

A kritériumot minimalizáló, $u_{opt}(t) = -F_{LQ}x(t)$ alakú állapotvisszacsatolás F_{LQ} átviteli tényezője a visszacsatoló sorvektor. Az F_{LQ} vektor értéke – az itt szintén nem részletezett, és viszonylag komplikált – szélsőérték-számítások alapján:

$$F_{LQ} = R^{-1}B^T S,$$

ahol R és B ismert értékei mellett S egy szimmetrikus pozitív definit¹ mátrix, az

$$SA + A^T S - SBR^{-1}B^T S + Q = 0$$

ún. algebrai Riccati-egyenlet megoldása. A Riccati-egyenlet S -re egy nemlineáris mátrixegyenlet, és általában csak numerikusan oldható meg². Az állapotvisszacsatolás struktúrája tehát hasonló

a korábbi pólusáthelyezésnél alkalmazott struktúrához, tőle abban különbözik, hogy az F_{LQ} visszacsatolás megválasztása most nem a zárt rendszerre előírt p_{Ri} póluselozás alapján, hanem a költségfüggvény minimalizálásának célkitűzése mellett történik (az F_{LQ} átviteli tényező sorvektorával visszacsatolt rendszernek természetesen létrejön a folyamat p_i pólusaitól eltérő p_{Ri} póluselozása, ami egyébként az $A_R = A - BF_{LQ}$ eredő állapotmátrix sajátértékeit jelenti). Ekkor az $F_{LQ} = R^{-1}B^T S$ visszacsatoló vektor kiszámítása láthatóan lényegesen körülményesebb. Az eredő visszacsatolt rendszer állapotegyenlete és A_R eredő állapotmátrixa³:

$$\frac{dx(t)}{dt} = (A - \underbrace{BF_{LQ}}_{A_R})x(t) = A_R x(t)$$

$$y(t) = Cx(t).$$

Ha az állapotvisszacsatolás F_{LQ} átviteli tényezőjét az adott módon választjuk meg, a $J(x,u)$ költségfüggvénynek minimuma van, és ennek értéke:

$$J_{min}(x, u_{opt}) = \frac{1}{2} x^T(0) S x(0).$$

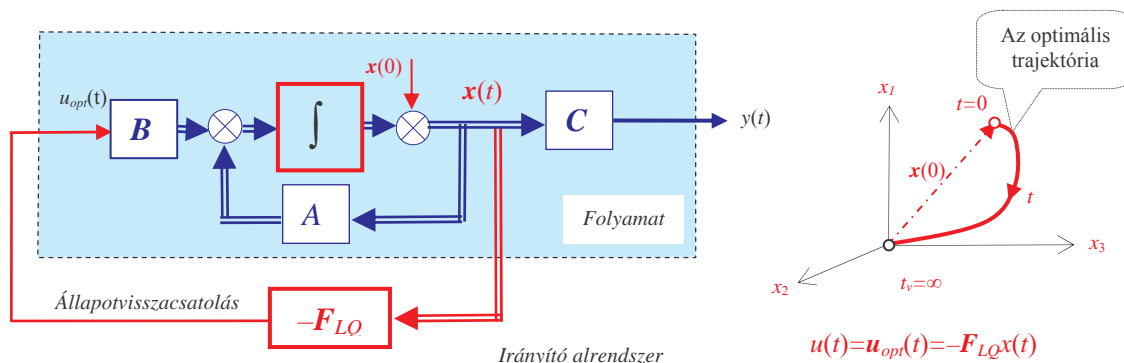
Az algebrai Riccati-egyenlet S szimmetrikus, pozitív definit mátrixának megoldása tehát az F_{LQ} visszacsatolásban játszott alapvető szerepe mellett J_{min} értékét is meghatározza.

1 Szimmetrikus az S mátrix, ha elemei közötti kapcsolat $s_{ij} = s_{ji}$. Pozitív definit az S mátrix, ha $\det(\lambda I - S) = 0$ karakterisztikus egyenletének mindegyik gyöke pozitív.

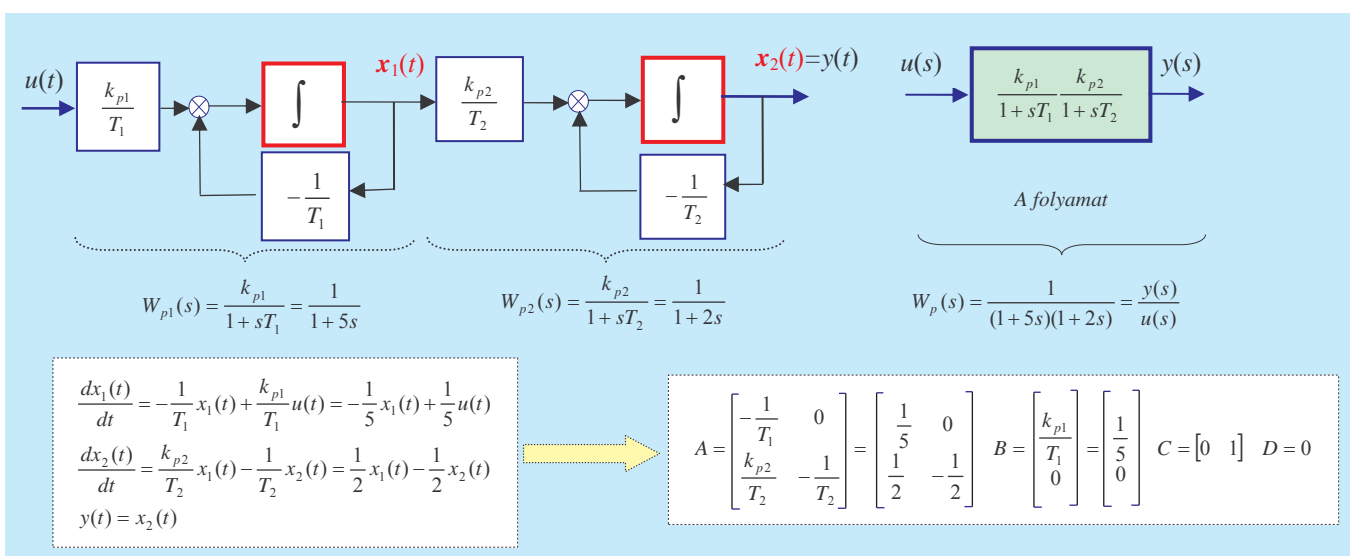
2 Elsőrendű, aszimptotikusan stabilis SISO-folyamat esetében a folyamat paramétermátrixai $A = a < 0$, $B = b$. Ekkor $Q = q$ és $R = r$ skaláris mennyiségek, ezért $SA + a^T S - Sbr^{-1}b^T S + q = 0 \rightarrow -S^2 bb^T + r(a + a^T)S + qr = 0$, ami S -ben másodfokú, emiatt analitikusan is kezelhető ($bb^T = b^2$,

$a + a^T = 2a$). Mivel a négyzetes tagok miatt a megoldás nem egyértelmű, S tényleges értékét ennek pozitív definitésége alapján lehet kiválasztani. Magasabb rendszám esetében az S mátrix meghatározására számítógépes módszereket kell igénybe venni.

3 Az eredő rendszer $A_R = A - BF_{LQ}$ állapotmátrixa hasonló a zárt rendszer előírt sajátértékekre történő tervezésnél kapott $A_R = A - BF$ eredő állapotmátrixhoz, de most az F_{LQ} visszacsatolás sorvektorát a költségfüggvény minimalizálásának előírása alapján kell megválasztani.

1. ábra Az LQR-állapotviszacsatolás hatásvázlata

2. ábra Másodrendű folyamat hatásvázlata, átviteli függvénye, állapotegyenlete és paramétermatrixai

Az LQR-irányítás egyszerűbb változata, amikor a költségfüggvényben az $x(t)$ állapotvektor helyett az $y(t)$ kimenőjel négyzetét súlyozzuk. Ekkor a SISO-folyamatban a $Q_y = q_y$ is skaláris, és a minimalizálandó költségfüggvény:

$$J(y, u) = \frac{1}{2} \int_{t=0}^{\infty} [y^T(t) Q_y y(t) + u^T(t) R u(t)] dt = \frac{1}{2} \int_{t=0}^{\infty} [q_y y^2(t) + r u^2(t)] dt.$$

Figyelembe véve, hogy a folyamat állapotegyenlete alapján $D=0$ mellett $y(t) = Cx(t)$, ill. $y^T(t) = x^T(t) C^T$, azonos átalakításokkal kapjuk⁴:

$$q_y y^2(t) = y^T(t) q_y y(t) = x^T(t) C^T q_y C x(t) = x^T(t) (C^T q_y C) x(t) = x^T(t) (q_y C^T C) x(t).$$

Ekkor az utóbbi integrál visszavezethető az eredeti LQR-szabályozás költségfüggvényére, ha speciálisan $Q = q_y C^T C$ súlyozótényezőt választunk.

⁴ A mátrixalgebrában a transzponáltakra vonatkozó néhány műveleti szabály: Az A mátrix A^T transzponáltja az a mátrix, amelyet az A megfelelő sorainak és oszlopainak felcsereléséből kapjuk. (A^T)^T=A, (kA)^T=kA^T (k skaláris tényező), (A+B)^T=A^T+B^T, (AB)^T=B^TA^T.

Megjegyzés

Az F_{LQ} sorvektor meghatározását a MATLAB [FLQ, S, lambdaR]=lqr(A, B, Q, R), ill. az [FLQ, S, lambdaR]=lqry(A, B, C, D, qy, r) függvénye támogatja. A folyamat A, B, C, D paramétermatrixainak, valamint az előírt Q és R súlyozó tényezőknél ismeretében ez a függvény kiszámítja a Riccati-egyenlet S megoldását, az F_{LQ} visszacsatolás sorvektorát, valamint az $A_R = A - B F_{LQ}$ állapotmátrix $\lambda_R = p_{Ri}$ sajátértékeit. Részletezve:

```
A=input(' A=' ); B=input(' B=' );
Q=input(' Q=' ); R=input(' R=' );
[FLQ, S, lambdaR]=lqr(A, B, Q, R); disp(FLQ);
disp(S); disp(lambdaR);
A=input(' A=' ); B=input(' B=' );
C=input(' C=' ); D=input(' D=' );
qy=input(' qy=' ); r=input(' r=' );
[FLQ, S, lambdaR]=lqry(A, B, C, D, qy, r);
disp(FLQ); disp(S); disp(lambdaR);
```

Példa

Kéttárolós, önbeálló SISO-folyamat hatásvázlata a $W_{p1}(s)$, $W_{p2}(s)$ átviteli függvényű, egymással soros kapcsolást alkotó, egytárolós tagokkal írható le (2. ábra). Az egytárolós tagok alaptagokkal felépített hatásvázlat-strukturái integráló alaptagok negatív visszacsatolásával jellemezhetők, ezek kimenőjelei a folyamat $x_1(t)$, $x_2(t)$ állapotváltozói. Az alaptagokkal felépített hatásvázlat alapján a folyamat átviteli függvénye, állapotegyenletének egyfajta reprezentációja és az ennek megfelelő A , B , C , D paramétermátrixai egyszerre felírhatók⁵.

A minimalizálandó költségfüggvény az adott

$$Q = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \quad R = r = \begin{cases} r_1 = 0,0001 \\ r_2 = 0,0100 \end{cases}$$

súlyozási tényezők mellett:

$$J(x, u) = \int_{t=0}^{t_v=\infty} [x^T(t)Qx(t) + ru^2(t)]dt =$$

$$= \begin{cases} \int_{t=0}^{t_v=\infty} [x^T(t) \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} x(t) + 0,0001u^2(t)]dt \\ \int_{t=0}^{t_v=\infty} [x^T(t) \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} x(t) + 0,01u^2(t)]dt. \end{cases}$$

Határozzuk meg r mindkét értékére az állapotvisszacsatolás F_{LQ} átviteli tényezőjét, az $u_{opt}(t) = -F_{LQ}x(t)$ optimális irányítójelet és az állapotváltozók $x_1(t)$, $x_2(t)$ időfüggvényeit. Az $x_1 \sim x_2$ állapotsíkon ábrázoljuk az optimális rendszer $x_2(x_1)$ állapottrajektóriáit, ha a rendszer sajátmozgását az $x(0) = [x_1(0) \ x_2(0)]^T = [1 \ 1]^T$ kezdeti feltételek generálják.

Megoldás

A számításokat MATLAB-támogatással végezzük. Először kiszámítjuk a folyamat $x(0) = [x_1(0) \ x_2(0)]^T$ kezdeti feltételek által generált sajátmozgását állapotvisszacsatolás nélkül ($F_{LQ} = 0$, **initial**), majd $r = 0,0001$ és $r = 0,01$ esetekre meghatározzuk az optimális F_{LQ1} és F_{LQ2} átviteli tényezők sorvektorait ($[FLQ, S, \lambda] = \text{lqr}(A, B, Q, R)$). Ezek ismeretében mindkét esetre kiszámítjuk és ábrázoljuk az $x_1(t)$, $x_2(t)$ állapotváltozók időfüggvényeit (**plot**(t, x)) és az $x_2(x_1)$ állapottrajektóriákat (**plot**(x(:,1), x(:,2))), valamint meghatározzuk a költségfüggvények J_{1min} , J_{2min} minimumait is. A program befejező részében az $u_{opt}(t)$ irányítójeleket számítjuk és ábrázoljuk (**plot**(t, uopt)).

Megjegyzés

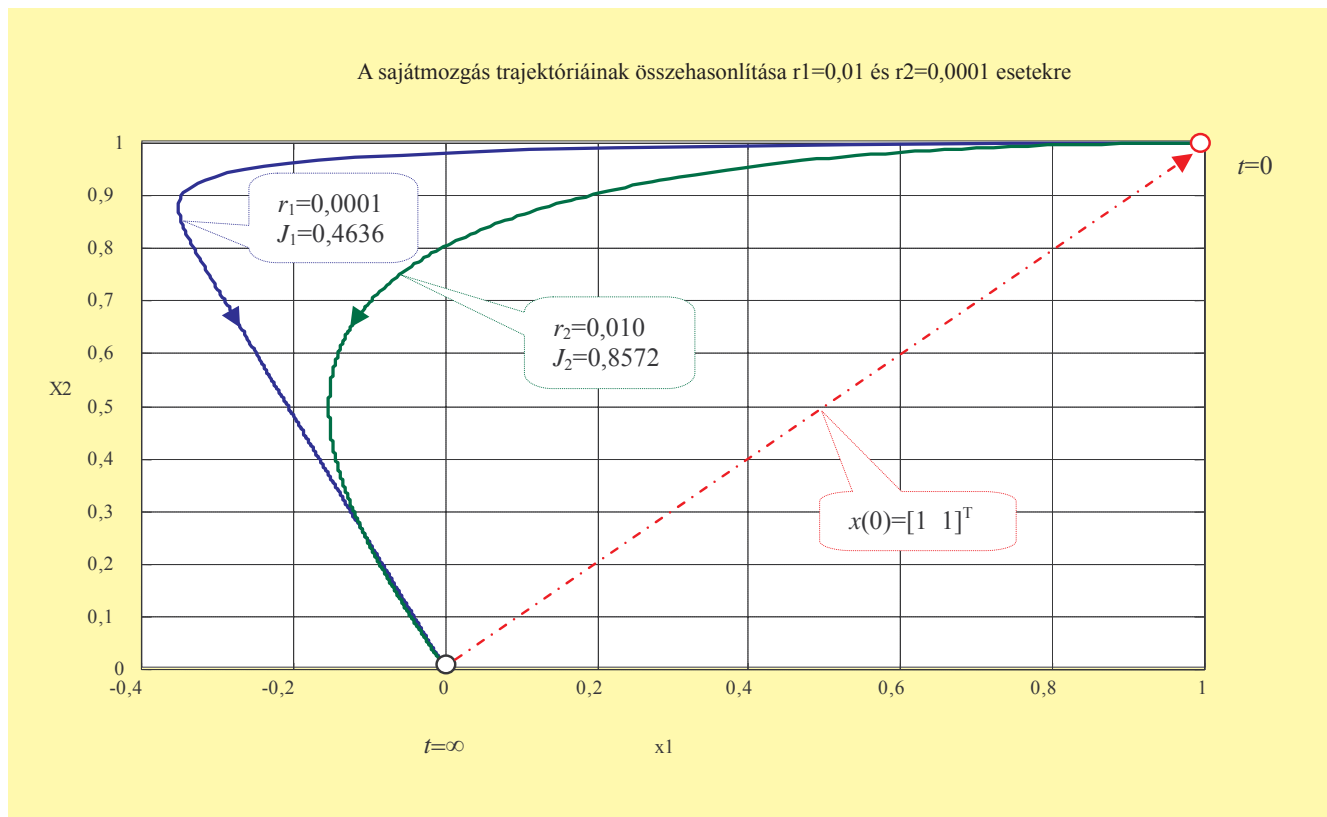
Az adatbekérés során az $A = [-0.2 \ 0.0; 0.5 \ -0.5]$; $A = \text{input}('A=')$ stb. beviteli formának az ad értelmet, hogy a számpélda alapadatain túlmenően más paramétermátrixokra, $x(0)$ kezdeti feltételekre, Q és r súlyozó tényezőkre is felhasználhatjuk a másodrendű folyamat esetre készített programot. Ha a példa számadataival kívánjuk a futtatást, az adatbekérésnél az alapadatok változóját kell billentyűzni (pl. $A = \text{input}('A=')$; $A = (A \rightarrow \text{enter})$). A vizsgálatok időintervallumát a fo-

lyamat állapotmátrixából számítható legnagyobb időállandó alapján választhatjuk meg. A másodrendű SISO-folyamatról feltételezzük, hogy átmeneti függvénye a $t=0$ időpontban $v_p(t)_{t=0} = 0$, ami a D paramétermátrix $D=0$ értékének felel meg. A program az állapotvisszacsatolt rendszer sajátmozgásának $x_1(t)$, $x_2(t)$ állapotváltozóiin túlmenően kiszámítja és az állapotsíkon ábrázolja az $x_2(x_1)$ állapottrajektóriákat is, amelyek értelemszerűen az állapotsík $x(0) = [x_1(0) \ x_2(0)]^T$ kezdeti feltételeknek megfelelő pontjából indulnak, és az állapotsík $x(0) = [0 \ 0]^T$ origójába tartanak.

A MATLAB-program:

```
echo on
%=====
% Másodrendű SISO-folyamat LQR szabálya
% zásának analízise és szintézise
%=====
A=[-0.2 0.0;0.5 -0.5];A=input('A=');
B=[0.2 0.0]';B=input('B=');
C=[0.0 1.0];C=input('C=');D=0.0;
x0=[1 1]';x0=input('x0=');
t=0:0.01:abs(min(5*(1/eig(A)))));
[y,x,t]=initial(A,B,C,D,x0,t);plot(t,x);
grid on;
title('A sajátmozgás állapotváltozói,...
FLQ=0 esetre');xlabel('t');
ylabel('x1,x2');pause;
plot(x(:,1),x(:,2));grid on;
title('A sajátmozgás trajektóriája');
xlabel('x1');ylabel('x2');pause;
%=====
Q=[1 0;0 1];Q=input('Q=');r1=0.0001;
r1=input('r1=');r2=0.01;r2=input('r2=');
[FLQ1,S1,lambdaR1]=lqr(A,B,Q,r1);
[FLQ2,S2,lambdaR2]=lqr(A,B,Q,r2);
disp('FLQ1=');disp(FLQ1);disp('S1=');
disp(S1);disp('lambdaR1=');
disp(lambdaR1);pause;
disp('FLQ2=');disp(FLQ2);disp('S1=');
disp(S2);disp('lambdaR2=');disp(lambdaR2);
pause;
[y1,x1,t]=initial(A-B*FLQ1,B,C,D,x0,t);
plot(t,x1);grid on;
title('A sajátmozgás állapotváltozói,...
r1=0.0001');xlabel('t');ylabel('x1,x2');
pause;
plot(x1(:,1),x1(:,2));grid on;
title('A sajátmozgás trajektóriája,...
r1=0.0001');xlabel('x1');ylabel('x2');
pause;
[y2,x2,t]=initial(A-B*FLQ2,B,C,D,x0,t);
plot(t,x2);grid on;
title('A sajátmozgás állapotváltozói,...
r1=0.01');xlabel('t');ylabel('x1,x2');
pause;
plot(x2(:,1),x2(:,2));grid on;
title('A sajátmozgás trajektóriája,...
r1=0.01');xlabel('x1');ylabel('x2');
pause;
```

⁵ A kéttárolós tag alaptagokból felépített hatásvázlata többféle módon előállítható (pl. az átviteli függvény közvetlen vagy párhuzamos felbontása alapján is). Természetesen ekkor az állapotegyenlet is más-más kifejezés lenne.

3. ábra Az optimális trajektóriák

```
J1=(x0'*S1*x0)/2;J2=(x0'*S2*x0)/2 ;
disp([r1 J1 r2 J2]);pause;
%=====
plot(x1(:,1),x1(:,2),x2(:,1),x2(:,2));
grid on;title('A sajátmozgás trajektóriáinak...
összehasonlítása, r1=0.01,r2=0.0001 ese...
tekre');
xlabel('x1');ylabel('x2');pause;
%=====
plot(x(:,1),x(:,2),x1(:,1),x1(:,2),
x2(:,1),x2(:,2));grid on;
title('A sajátmozgás trajektóriáinak...
összehasonlítása,FLQ=0,r1=0.01,r2=0.0001...
esetekre');
xlabel('x1');ylabel('x2');pause;
%=====
uopt1=-FLQ1(:,1).*x1(:,1)...
-FLQ1(:,2).*x1(:,2);
uopt2=-FLQ2(:,1).*x2(:,1)...
-FLQ2(:,2).*x2(:,2);
plot(t,uopt1,t,uopt2);grid on;
title('Az optimális uopt(t) irányítójelek...
r1=0.0001 és r2=0.01 értékek mellett');
disp(' [max(uopt1) max(uopt2)] ');
disp([max(uopt1) max(uopt2)]);pause;
%=====
disp('vége');
```

A program futásának egyik eredményeként az r_1 és r_2 súlyozó tényezőknek megfelelő F_{LQ} , S , λ_r , $\max(u_{opt}(t))$ adatokat, valamint az $x_2(x_1)$ trajektóriákat (lásd 3. ábra) adtuk meg (További eredmények – pl. az állapotváltozók és az irányítójel időfüggvényei stb. – a program futtatásából kaphatók.)

$r_1=0,0001$	$r_2=0,0100$
$F_{LQ1} =$ 100,0103 40,4146	$F_{LQ2} =$ 9,8468 3,3306
$S_1 =$ 0,0500 0,0202 0,0202 0,8367	$S_2 =$ 0,4923 0,1665 0,1665 0,8891
$\lambda_{R1} =$ -19,9947 -0,7073	$\lambda_{R2} =$ -1,9377 -0,7317
$J_1 = 0,4636$	$J_2 = 0,8572$
$\max(u_{opt1}(t)) = 140,4219$	$\max(u_{opt2}(t)) = 13,1774$

Folytatjuk!